

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 4Csp/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200547
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2020:6820200547.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej Y. M., A.. XX.XX.XXXX, S. W. D. XXX, XXX XX D., E. H., v konaní o zaplatenie 465,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 447,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 447,81 eur od 04.11.2017 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.
- III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 92,28% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 31.03.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 465,81 eur, zmluvný úrok vo výške 18 % ročne zo sumy 414,02 eur od 04.11.2017 do zaplatenia spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 447,81 eur od 04.11.2017 do zaplatenia a náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.
2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.02.2017 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 429,- eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, formou 24 mesačných splátok vo výške 21,42 eur, celkom 514,08 eur. V zmysle úverovej zmluvy žalovaná súhlasila, aby žalobca poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu žalobca poskytol žalovanej úver tak, že dňa 10.03.2017 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Žalovaná nesplnila svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas. Žalovaná žalobcovi hradila len časť dlžnej sumy, a to sumu 21,42 eur. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, žalobca vyhlásil dňa 03.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej predčasne splatný v celom rozsahu. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná dlžnú sumu nezaplatila. Neuhradené záväzky po lehote splatnosti voči žalobcovi sú vo výške 465,81 eur, z toho

suma 414,02 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, suma 33,79 eur z titulu dlžných úrokov z úveru, a suma 18,- eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

3. Žalovaná sa k riadne doručenej žalobe písomne nevyjadrila ani nevyužila prostriedky procesnej obrany.

4. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti obidvoch strán sporu a splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorí boli na súdne pojednávanie riadne a včas predvolaní. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní prostredníctvom splnomocneného zástupcu riadne a včas ospravedlnil. Súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Žalovaná svoju neúčast' na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnila ani nežiadala o odročenie nariadeného pojednávania. Súd nezistil dôležitý dôvod odročenia súdneho pojednávania, preto vec prejednal v neprítomnosti obidvoch strán sporu a splnomocneného zástupcu žalobcu.

5. Postupom podľa § 295 Civilného sporového poriadku súd okrem dokazovania navrhnutého žalobcom, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, rozsahom splátok úveru vrátane úhrad vykonaných žalovanou v prospech úverového účtu, potvrdením o poskytnutí peňažných prostriedkov na úverový účet žalovanej, potvrdením o prijatí splátok registrovaných na úverovom účte žalovanej, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru vrátane doručky, výpisom z obchodného registra žalobcu vrátane jeho prekladu, vykonal v predmetnom spotrebiteľskom spore s ochranou slabšej strany aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol, a to oboznámením sa s lustráciami v Registri obyvateľov, ZVJS, Sociálnej poisťovni a v Obchodnom vestníku na žalovanú, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

6. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 15.02.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "Zmluva o úvere"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 429,- eur na kúpu spotrebného tovaru. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť v pravidelných 24 mesačných splátkach po 21,42 eur. Celkové náklady spojené s úverom boli vo výške 514,08 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18%, pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 19,58 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 11,39 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na 15.03.2017 a splatnosť každej ďalšej mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na deň 15.02.2019. Zmluvné strany si dohodli úver bez poistenia.

7. Žalobca poskytol žalovanej dňa 10.03.2017 peňažné prostriedky vo výške 624,60 eur, čo žalobca preukázal potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, ktorú skutočnosť žalovaná žiadnym spôsobom nerozporovala.

8. Žalobca výzvou zo dňa 24.11.2017 vyzval žalovanú k predčasnému splateniu celkovej dlžnej sumy 465,81 eur, pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 414,02 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 33,19 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18,- eur, keďže žalovaná nesplácala úver riadne a včas, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu, ktorá skutočnosť medzi stranami sporu sporná nebola, rovnako tak ani skutočnosť, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu, predchádzalo upomínanie žalovanej na zaplatenie zmluvného záväzku po lehote splatnosti. Žalovanej bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru doručené dňa 27.11.2017. Úver bol žalobcom vyhlásený za predčasne splatný s účinnosťou k 03.11.2017.

9. Podľa potvrdenia o prehľade splátok a úhrad vykonaných žalovanou, vyhotovenom ku dňu 20.05.2020, žalovaná žalobcovi uhradila jediná splátku v sume 21,42 eur, ktorú skutočnosť žalovaná taktiež žiadnym spôsobom nerozporovala.

10. Lustrácia v Obchodnom vestníku na žalovanú je negatívna. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že žalovaná je vdova a má 5 detí, všetky sú plnoleté.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 04.12.2018 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. , ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

18. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v platnom znení (ďalej len Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch v na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

25. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanou právnou úpravou súd podanej žalobe v časti o zaplatenie sumy 447,81 eur vyhovel, nakoľko v uvedenej časti mal preukázanú jej dôvodnosť. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, keďže jej dôvodnosť preukázanú nemal. Žalobca preukázal platné uzavretie zmluvy o úvere medzi ním ako veriteľom a žalovanou, ako dlžníkom. Uzatvorená zmluva má tiež charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti žalobcu a žalovanou, ako spotrebiteľom, ktorá pri jej uzavieraní a plnení nekonala v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedenej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 429,- eur na kúpu spotrebného tovaru, ktorý sa žalovaná zaviazala žalobcovi vrátiť v 24 pravidelných mesačných splátkach po 21,42 eur s termínom konečnej splatnosti úveru dňa 15.02.2019. Zmluva o úvere obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti úverovej zmluvy, a to záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky, určenie sumy poskytovaných peňažných prostriedkov, ako aj záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť (zmluvne dohodnuté) úroky. Zmluva zároveň obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy riadne neplnila a úver včas nesplácala. Nebolo sporné ani to, že žalovaná na predžalobné výzvy žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy nereagovala. Strany sporu mali zmluvne v čl. 3.1 časť 3. Úverovej zmluvy dohodnutú možnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru, ako následok porušenia povinnosti dlžníka. Keďže žalovaná bola v omeškaní s mesačnými splátkami, žalobca dôvodne voči nej uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie celej pohľadávky, súd preto žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcom dôvodne uplatnenú sumu 447,81 eur, ktorá pozostáva z nesplateného istiny poskytnutého úveru vo výške 414,02 eur, a sumy dlžných zmluvných úrokov do mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 33,79 eur. V časti uplatneného nároku za zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18,- eur súd žalobu zamietol, keďže jej dôvodnosť preukázanú nemal, lebo žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, keďže súdu nepredložil žiadny listinný doklad, z ktorého by bola zrejmá výška nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Procesnou povinnosťou žalobcu je pritom nielen uvádzať skutkové okolnosti rozhodujúce pre posúdenie veci, ale žalobca má i dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich skutkových tvrdení. Ak si preto žalobca v konaní uplatnil nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 18,- eur, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy, na preukázanie tejto skutočnosti.

26. Súd ako nedôvodnú zamietol žalobu aj v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvného úroku z nesplateného úveru po splatnosti úveru, t. j. v časti zmluvného úroku vo výške 18 % ročne zo sumy 414,02 eur od 04.11.2017 do zaplatenia. Z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že záväzok dlžníka platiť zmluvne dohodnuté úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Zmluvne dohodnuté úroky nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Dôvodom je skutočnosť, že zmluvný úrok predstavuje odplatu (cenu) za užívanie poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany veriteľa, ale iba do momentu predčasného zosplatnenia úveru, kým úrok z omeškania má sankčný charakter za omeškanie s vrátením poskytnutých peňažných prostriedkov zo strany dlžníka. Zmluvne dohodnuté úroky predstavujú totiž osobitnú peňažnú náhradu pre veriteľa, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, teda spolu s istinou, čo konštatovali aj Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 12.05.2014, sp. zn. 1Co/160/2013, alebo v rozsudku zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, či Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 26.03.2015, sp. zn. 9Co/138/2015, a Krajský súd Bratislava v rozsudku, sp. zn. 6Co/56/2018 zo dňa 28.03.2018, a tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí R 59/1998. Z odôvodnení uvedených rozhodnutí zároveň vyplýva, že po vyhlásení predčasnej splatnosti

úveru sa istina ďalej už zmluvne neúročí, veriteľovi preto patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Žalobcovi neprislúcha právo na zaplatenie zmluvných úrokov za obdobie po splatnosti úveru, čo znamená, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba právo na zaplatenie úrokov z omeškania, keďže veriteľ po lehote splatnosti peňažné prostriedky už ďalej neposkytuje, čo konštatoval aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku, sp. zn. 14Co/8/2017-82 zo dňa 12.09.2017, v rozsudku, sp. zn. 13Co/7/2017-88 zo dňa 27.03.2018, a tiež v rozsudku, sp. zn. 17Co/347/2017-94 zo dňa 08.03.2018.

27. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že po zosplatnení úveru žalobcovi ako veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z nezaplatenej istiny úveru až do úplného zaplatenia úveru, lebo v opačnom prípade by sa podľa názoru súdu veriteľ dostal do neprimerane zvýhodneného postavenia. Súd zdôrazňuje, že zmluvný úrok má charakter dohodnutej odplaty (ceny) za dohodnuté používanie poskytnutých peňažných prostriedkov a úrok z omeškania má sankčný charakter za porušenie zmluvných povinností zo strany dlžníka, a medzi obidvomi úrokmi je zásadný významový a obsahový rozdiel. Zosplatnenie úveru znamená zmenu zmluvných podmienok, keď žalobca žiada bezodkladné vrátenie peňažných prostriedkov v presne stanovenej lehote, čo má pre dlžníka za následok zánik zmluvného dojednania o možnosti splácať dlh v mesačných splátkach. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru veriteľ totiž navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul na peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Naproti tomu, ak by mal dlžník naďalej platiť zmluvné úroky, bola by tým negovaná zmena záväzku, lebo veriteľ by mohol od dlžníka ďalej požadovať zmluvné úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo, ale spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, čím by sa založila hrubá nadvláda dodávateľa voči spotrebiteľovi. V danom prípade zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania spôsobujú narastanie dlhu, vytvárajú nedôvodnú duplicitu a neprimeranú finančnú záťaž na dlžníka. Ak veriteľ využil svoje zákonné právo predčasne ukončiť zmluvný vzťah a požadoval od dlžníka splatenie dlhu tak, ako je tomu aj v danom prípade, veriteľ využitím svojho práva zmenil zmluvné podmienky, ktoré v zmysle generálnej klauzuly neprijateľných zmluvných podmienok, stanovených v § 53 Občianskeho zákonníka, by nemali byť na úkor spotrebiteľa ako dlžníka. V dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany dlžníka a predčasného zosplatnenia úveru ako už bolo súdom uvedené, žalobcovi vznikol nárok na vrátenie poskytnutých a nesplatených peňažných prostriedkov, ako i právo na zaplatenie zmluvných úrokov iba do mimoriadnej splatnosti úveru, keďže veriteľ po lehote splatnosti peňažné prostriedky dlžníkovi už ďalej neposkytuje, ako i právo na zaplatenie dohodnutých sankčných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne, keďže ich výška neprekračuje maximálnu zákonnú výšku.

28. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré mu súd priznal vo výške tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, t. j. vo výške 5 % ročne a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, t. j. od 04.11.2017 do zaplatenia, keďže žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru s účinnosťou ku dňu 03.11.2017, t.j. deň určený žalobcom vo výzve adresovanej žalovanej na predčasné splatenie úveru, k omeškaniu s plnením dlhu preto došlo dňom nasledujúcim, t. j. od 04.11.2017.

29. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca mal vo veci úspech v sume 447,81 eur, čo je 96,14 %. Neúspech žalobcu predstavuje suma 18,- eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá, čo je 3,86 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu je 96,14 % - 3,86

%, čo predstavuje čistý úspech žalobcu vo výške 92,28 %, preto mu ako úspešnej strane sporu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,28 %, ktoré trovy konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.